

Kevytkansanedustajia

Kansanedustaja Kalevi Mattila, valtiontilitarkastaja ja tunnetusti nuuka mies, ehdottaa että myös kansanedustajia voitaisiin vähentää.

Ehdotus on oikeasuuntainen, mutta riittämätön, kuten ehdotukset yleensäkin. Sikäli kuin kansanäänestä on jotain tulkittavissa, Suomella menisi paljon nykyistä paremmin jos meillä ei olisi kansanedustajia ollenkaan. Vielä paremmin menisi jos ei olisi hallitustakaan. Eikä presidenttiä. Lopullisella mallillaan asiat olisivat sitten kun maassa ei olisi jäljellä yhtään herraa. Tosin silloin voisi tulla hetkeksi tenkkapoo, ketä sitten vihataan.

Jos nyt ei kuitenkaan noin pitkälle päästä, vaan aloitetaan maltillisesti kansanedustajien määrän vähentämisellä, kannattaa miettiä - kuten Mattilakin esittää - miten ja kuinka paljon porukkaa karsitaan. Vanha kunnan menetelmä, navetan-taa-ja-nappi-ohtaan, on kieltämättä tehokas, mutta kenties se ei ole enää ihan korrekki EU-Suomessa.

Sen sijaan hyvin nykyaikaiselta vaikuttaa ns. iiroviinas-tekniikka, eli kansanedustajien leikkaaminen yhtä monella prosentilla kuin muitakin valtion menoja. Sattumoisin valtion budjetissa on jotakuinkin yhtä monta miljardia kuin Arkadianmäellä on edustajia, 200, joten luvut voidaan sitoa yhteen. Siis aina kun budjetista nipistetään 20 miljardia, samalla lähtee 20 kansanedustajaa kortistoon, aivan samoin kuin kouluista, sairaaloista ja kunnanvirastoista.

Vaihtoehtoisesti voidaan käyttää juustohöylämenetelmää, eli jokaista kansanedustajaa supistetaan kymmenen prosenttia jommasta kummasta päästä, mieluummin siitä joka katsotaan tarpeettomammaksi.

Tällä systeemillä budjettiin takuulla löytyisi rahaa huomattavasti nykyistä enemmän, viimeistään eduskuntakäsittelyssä. Silloinhan uudistus olisi asiansa ajanutkin: jos valtion tulot eivät suoranaisesti lisääntyisikään, ainakaan kukaan ei uskaltaisi valitella rahapulaa ja ehdottaa leikkauksia.

Vaarana on tosin se, että eduskunta sidottaisiin myös kasvaviin budjetteihin. Jos ajat tästä paranevat, meillä olisi kymmenen vuoden päästä arviolta noin 500 miljardin markan budjetti ja 500-päinen parlamentti.

Toinen versio leikkaamisesta on ns. sosiaalinen juustohöylä, jolla leikataan eniten niiltä joilla eniten on ja jätetään muut rauhaan. Näitä paljon haltijoitahan ovat esimerkiksi ne edustajat, jotka pystyvät hoitamaan sekä Suomen että Euroopan eduskunnan yhtä aikaa. Koska he kykenevät kahden ihmisen töihin, heitä tarvitaan tietysti vain puolet nykyisistä. Siis joko joka toinen tällöinen kokonaan pois töistä tai sitten otetaan käyttöön puolikaskansanedustajat: Strasbourgissa meitä edustaisi päätön ja Helsingissä hännätön Väyrynen. Tai päinvastoin.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)